

Het is een drukte van belang hier in Lourdes, en op het plein waar Jezus in de Evangelielezing van zojuist zich bevindt. Mensen onderweg, mensen op zoek naar hulp, naar kracht en bemoediging. Genezing, uitkomst, problemen in huwelijk en vriendschap, rust, invulling van leven...

De vader waarvan de dochter gestorven hoopt op een wonder. De vrouw die al twaalf jaar aan bloedvloeïngen leidt, verlangt hevig naar een leven zonder pijn en voortdurend ongemak.

Is er nog ergens hulp, iemand die helpen kan? Of laat er in ieder geval perspectief zijn. Op zoek naar kracht, de mogelijkheid het uit te houden, de wetenschap er niet alleen voor te staan. Je levensverhaal met elkaar delen, troostende woorden, helpende handen. Het bestaat, het gebeurt ook deze week in ons midden. We zien het gebeuren. Ook wat dat betreft is een bedevaart een weldadige ervaring. Maar we zoeken ook verder, naar hulp, kracht van God. Door het opsteken van een kaars bij Maria - moeder Maria bidt voor haar, voor hem, voor ons, voor mij. In het stille gebed in een van de vele kerken of bij de Grot, in de zegen met het Sacrament - Jezus gaat met ons mee. In het vieren van de sacramenten van boete en verzoening, van de Eucharistie. En vandaag in deze viering waarin Jezus Christus ons de handen wil opleggen. Misschien een beetje vreemd als we juist onze zending, onze opdracht in de wereld en de kerk tot thema maken deze week. Dat vraagt toch om stevig in onze schoenen te staan, erop uit gaan getuigen, goed doen en goed spreken. De twee kanten: van Christus getuigen en zijn kracht ontvangen horen samen. We zijn niet in twee kampen ingedeeld: sterke mensen die geven en doen en zwakke mensen die ontvangen. Als Jezus mensen roept om op weg te gaan dan neemt hij daarvoor geen supervrouwen en -mannen. Hij doet al van dan beginnen met gewone mensen als u en ik. Kijk naar de apostelen: zij gaan met vallen en opstaan, met twijfel en miskleunen, maar ze gaan in het voetspoor van Jezus.

Hier in Lourdes is alles begonnen toen Maria om te zo te zeggen Bernadette Soubirous bij de hand nam. In zekere zin kun je de verschijningen zien als hulp van boven, catechese op weg naar haar Eerste heilige Communie. Maria komt een meisje te hulp dat niet meetelt, dat ziekelijk is, armoedig en in de ogen van velen dom. De verschijningen zijn als het ware een soort van handopleggingen, als steun in de rug. Jezus neemt het doodzieke meisje bij de hand en schenkt haar weer leven; door Maria wordt ook Bernadette bij de hand genomen. Maria is een goede catechete. Ze begint bij Bernadette zelf. Ze schenkt vertrouwen, ze laat Bernadette ervaren dat ze meer is dan al die etiketten die ze opgeplakt krijgt, dat ze mens is. Maria glimlacht haar vriendelijk toe, kijkt haar echt aan. Ik ben iemand in haar ogen, ervaart het meisje uit Lourdes. En dat alles gebeurt in een sfeer van gebed. En ze hebben ook plezier als Bernadette met wijwater naar de verschijning spat.

Dan wordt het serieuzer als Maria de thema's van zonde en boete aansnijdt. Maar wel in het perspectief van heelwording, van bekering, God wil ons als mooie en schone mensen. Ga drinken en je wassen aan de bron. Die bron is natuurlijk Christus zelf. Vervolgens introduceert Maria haar de kerk als ze de opdrachten geeft om een kapel te bouwen en in processie te komen. Centraal staat de naam van de verschijning: ik ben de Onbevleete Ontvangenis. Dat lijkt over Maria te gaan, maar gaat ten diepste over de identiteit van Jezus. Hij is werkelijk zonder zonde, Hij is geheel en al van God en toch mens als wij. Als er een is die ons helpen kan, die ons troosten kan, die ons krachtig kan maken, dan Hij. Nu is Bernadette klaar voor haar Eerste heilige

Communie. Op drie juni ontvangt ze Jezus en straalt van geluk. Daarna verschijnt de Dame nog een keer ten afscheid. Bernadette is klaar voor haar zending. Via Maria heeft God haar bij de hand genomen. En Maria is niet aan Bernadette verschenen alleen voor haar, evenmin ging het Jezus alleen om de bloedvloeiingen vrouw en het doodzieke meisje. Het gaat evenzeer om ons. Hij wil ons aanraken, Maria wil ook ons brengen tot het geheim van de Kerk, tot het geheim van ons leven, ze lacht ook ons vriendelijk toe.